

ĐI XA VỀ NHÀ NÓI PHÉT!

Mấy ông nhà văn, nhà trí thức VC là chúa cái vụ... đi xa về nhà nói phét! Gần chục năm trước, ông giáo sư Nguyễn Huệ Chi, người rất “nổi nang” mấy lúc gần đây với trang mạng bauxitvietnam đã lộ rõ bộ mặt đối lập... cuối của mình qua bài phát biểu ca tụng lên tới tận mây xanh “công đức vô lượng” của người cầm đầu WJC (William Joiner Center) Kevin Bowen, kẻ đã cùng tên Việt gian Nguyễn Bá Chung thực hiện chương trình “viết tờ căn cước đỏ” cho 3 triệu người Việt tỵ nạn cộng sản.

Hình như đa số mấy anh chị dính líu tới chuyện WJC đều có cái “gen” “đi xa về nhà nói phét” của Ngài Chủ tịch nước Việt Nam Xã Hội Chủ Nghĩa khi ông này “vô cùng nổi tiếng” là “Triết phét” với vụ tuyên bố đã “làm phân hóa nước Mỹ”! – Hai nhà văn VC và “VC nằm vùng” nổi tiếng đi xa về nhà nói phét trong vụ WJC đầu tiên là Ngụy Ngũ và Lê Lựu.

Ngụy Ngũ, một nhà văn VC nằm vùng đã từng được nhà văn Võ Phiến và Nguyễn Xuân Hoàng (đã chết) “lăng xê” hồi trước năm 1975 đã được qua Mỹ trong cái vụ WJC viết tờ “căn cước đỏ” cho 3 triệu người Việt tỵ nạn cộng sản. Sau khi “đi xa (tới Mỹ)” “về nhà” Việt Nam anh ta bèn viết bài “Gặp Gỡ Ở Mỹ” chê bai “tự do ở Mỹ như miếng bíp-tết thối” và đăng tải bài viết trên tờ Đoàn Kết của “Việt kiều yêu nước VC” ở Paris khiến mấy ông nhà văn lưu vong Việt Nam ở Mỹ được nhắc tới như Nguyễn Xuân Hoàng, Mai Thảo (đã quá cố), Thái Lãng... “đính chánh, đính tà” lia chia.

Anh nhà văn VC Lê Lựu mới là... nói phét như VC! Bỏ này sau khi được Kevin Bowen và Nguyễn Bá Chung “thí” cho một ít “phân” (fund) của W(J)C bèn về nước viết quyển “Nước Mỹ, Một Thời Lầm Lối” phía chuyện có người ở Mỹ đề nghị “biểu không” cho anh ta một căn nhà để anh ta sống và... viết văn! Chưa hết! Chuyện còn động trời hơn là anh ta phía chuyện tờ Washington Post đã mời anh ta làm chủ bút tờ báo này (sic!). Ai nghe chuyện này cũng đầu lắc đầu mà rằng: “Đúng là nói phét còn hơn VC!”.

Ai cũng biết, lúc đó, trình độ “đái ra Anh văn” như ông “doctor-to-be” Nguyễn Ngọc Bích (đã chết), người nổi tiếng là chương môn nhân của “trường phái Bể Dâu” vì đã “dám” dịch hai chữ “Bể Dâu” ra Anh ngữ là “mulberry sea” mà còn chưa dám “nổ sảng” như anh nhà văn VC Lê Lựu. Sau này, nghe nói ký mục gia Bùi Bảo Trúc có “phát hiện” là tờ Washington Post có mời Đại tá VC Lê Lựu cộng tác với tờ báo này là để thay thế ông nhân công... lau chùi restroom của tòa báo vừa mới qua đời sau một tai nạn xe cộ!(?)

Một anh nhà văn khác... đi xa về nhà nói phét còn vào bậc thượng thừa hơn cả ông Chủ tịch nước VNXHCN Nguyễn Minh Triết. Ông nhà văn này sau khi đi xa bèn về nhà nói

phét bằng cách kể lại rằng anh ta và phái đoàn nhà văn VC đi “tham quan Niu–Oóc” thì gặp một anh chàng nhạc sĩ da đen thổi kèn saxophone thổi lên bài “Tiền Quân Ca” đã nhận được... một trận mưa xu từ anh ta và phái đoàn nhà văn VC! Nói phét cái kiểu này mới xứng đáng là... “con cháu Bác Hồ!” – như tên đề tể này đã nhỏ những giọt nước mắt cá sấu ăn năn, ăn lát sau cái vụ Cải Cách Ruộng Đất! Như “ông nhà báo cò mồi có lai-sân” Bùi Tín đã “bênh vực Bác Hồ” là “nếu Bác Hồ còn sống thì đâu có cái vụ cả triệu quân dân miền Nam bị lừa vào ‘trại cải tạo’”!

Ở Mỹ mà nghe nói chuyện một anh nhạc sĩ da đen thổi kèn saxophone bài “Tiền Quân Ca”, bài quốc ca chó chết của VC thì ai cũng phì cười vì biết đây là một chuyện diều dờ, nhưng đồng bào ở trong nước đâu có ai biết chuyện bịa đặt này nên cứ tin là sự thật và hít hà khen lấy khen để! Cũng không phải chỉ có những nhà văn VC dính líu tới cái Trung Tâm William Joiner là những kẻ bịa điều, đặt chuyện để nói phét mà ngay cả anh Kevin Bowen cũng đã trắng trợn nói phét khi lên tiếng bảo rằng cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản khắp nơi đã tiếp rước hai ông học giả Hoàng Ngọc Hiến, Nguyễn Huệ Chi. Trong khi ai cũng biết mấy ông này chỉ âm thầm đến, ở nhà của “mấy ông bà Việt kiều yêu nước VC” và mua sắm thứ này, thứ nọ của “đế quốc Mỹ” để về nhà (VN) nói phét với bà con, chòm xóm. Điển hình như năm ngoái, ông giáo sư Nguyễn Huệ Chi “khoe” đã tới San José và ở nhà ai, nhà ai. Tội nghiệp cho cái bà thân mẫu của ông nhà văn VHQ nào đó ở San José nếu quả tình bà có tiếc là đã đóng góp cho ông Nguyễn Hữu Luyện 20 đô-la để ông này “kiện” ông Nguyễn Huệ Chi. (Nếu quả là chuyện này có thật, xin bà liên lạc với chúng tôi để chúng tôi hoàn trả lại số tiền này xin tính luôn tiền lời vì chính chúng tôi là một trong những người tổ chức tiệc gây quỹ và đã được đồng bào Bắc California đóng góp trên 30,000 Mỹ kim để “người tù kiệt xuất” Nguyễn Hữu Luyện và 11 người khác “kiện” WJC! Còn nếu chỉ là câu chuyện làm quà cũng xin bà lên tiếng cho LỄ PHẢI VÀ SỰ THẬT!)

Không ai trách gì ba cái chuyện đi xa về nhà nói phét của Lê Lưu, Ngụy Ngũ và cái anh nhà văn bịa chuyện anh nhạc sĩ da đen ở Niu–Oóc (viết theo kiểu của anh nhà văn VC) thổi saxophone bài “Tiền Quân Ca”! Nhưng, ông học giả Nguyễn Huệ Chi thì lại khác!

Giữa cái gọi là “Hội thảo Văn học Việt Nam – Hoa Kỳ sau chiến tranh do Đại học Văn Hoá Hà Nội và Trung Tâm William Joiner thuộc Đại học Massachusetts phối hợp tổ chức” mà ông học giả lại LÀM CHUYỆN VÔ VĂN HÓA là phía chuyện ông Nguyễn Hữu Luyện “kiện” WJC vì HÌNH NHƯ là vì ông này không được nhận vào làm ở Đại học Massachusetts và WJC LÀ MỘT CHUYỆN NÓI PHÉT TRẮNG TRỘN! Việc làm này nó còn thô bỉ hơn chuyện của mấy ông Lê Lưu, Ngụy Ngũ và cái anh nhà văn phía chuyện anh nhạc sĩ da đen thổi saxophone bài “Tiền Quân Ca” để nhận một trận mưa xu nhiều. Bởi vì dù sao ông cũng là MỘT NHÀ VĂN HÓA.

Kết thúc bài “Ngẫm nghĩ về ba tư cách văn hóa của tôi trong những ngày làm việc ở William Joiner Center”, “nhà văn hóa” Nguyễn Huệ Chi có viết: “Sau gần 10 năm, đến năm 2001, tôi lại có dịp đi sang Hoa Kỳ tiếp xúc với cộng đồng người Việt hải ngoại, đặt

lại yêu cầu này trên một nền tảng tư tưởng vững vàng, sáng rõ hơn hẳn. Nếu không có WJC tôi đã không làm được điều ấy. Cuộc hội thảo hôm nay là cơ hội cho tôi bày tỏ lòng biết ơn đối với WJC và ông Giám đốc Kevin Bowen, **MỘT CON NGƯỜI MANG LỄ SỐNG NHÂN ÁI KHIẾN NHỮNG AI ĐÃ TIẾP XÚC VỚI ÔNG ĐỀU PHẢI KÍNH NẾ**”.

Liên khiết trí năng vốn là tính mà một người làm văn hóa phải có! Nghề thổi ống đu đủ của “nhà văn hoá” Nguyễn Huệ Chi ca tụng công đức vô lượng của ông Giám Đốc Kevin Bowen đúng là vào bậc thượng thừa nhưng ông Nguyễn Huệ Chi **KHÔNG NÊN LÀM CHUYỆN VÔ VĂN HOÁ** là bịa chuyện ông Nguyễn Hữu Luyện kiện WJC vì không xin được việc làm! Ông Nguyễn Hữu Luyện, người tù biệt kích bị Đảng và Nhà Nước của ông Nguyễn Huệ Chi giam cầm 27 năm trời khi đang theo học Cao Học đã phát hiện ra chuyện trớ trêu về “cái vụ viết tờ căn cước đỏ” do WJC khởi xướng nên mới xảy ra vụ kiện. Ông Nguyễn Huệ Chi vì nhu cầu “mót” ca tụng WJC và ông Giám đốc Kevin Bowen thì cứ ca tụng, **SAO LẠI ĐI LÀM CHUYỆN VÔ VĂN HÓA** là bịa chuyện ông Nguyễn Hữu Luyện đi kiện WJC vì chuyện đi xin việc làm không được nên đi kiện?! “Nhà văn hoá” Nguyễn Huệ Chi lại nói chuyện tiếu lâm khi bảo rằng ông Nguyễn Hữu Luyện vì không được nhận vào làm việc tại UMASS Boston và WJC nên đi kiện WJC “và được đồng bào hải ngoại ủng hộ 300,000 Mỹ kim.”

Bịa chuyện **MỘT CÁCH VÔ VĂN HÓA** như thế mà cũng nói được thì đúng là “NO WATER SAY” tức là “HẾT NƯỚC NÓI” (dịch theo trường phái Bê Dâu!).

Thiệt là “hết nước nói” với mấy ông VC đi xa về nhà nói phét!

LÃO MÓC

Nguồn: Internet eMail by Nghiem Nguyen chuyển

*Đăng ngày Thứ Bảy Phục Sinh, April 23, Mùa chay 2022
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*